

หนังสือพิมพ์เขาเดือน - ไม่รู้จักประมาณ

ในเรื่องความเป็นอยู่ปุวย ทั้งด้านวัตถุและศีลธรรม ได้สั่งสอนทุกด้านทุกทางแล้ว ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติดำเนิน ก้าวเดินตามศาสตร์ของเรา ทางด้านวัตถุ เราก็จะพอเป็นพอไป แน่นหนาผาคังไปโดยลำดับ ศีลธรรมก็มีความอบอุ่นภายในจิตใจ ทุกสิ่งทุกอย่างจะพอรู้จักประมาณกัน ไม่ฟุ้งเพื่อเห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัว

ดังที่ได้ยินหนังสือพิมพ์เขาเดือน พวกเราเป็นยังไง หนังสือพิมพ์เขาเดือนแล้วเวลานี้ นี่กำลังพากันชนสมบัติเงินทองเข้าสู่คลังหลวงเพื่อความฟื้นฟูแห่งชาติไทยของเรา แล้วก็ทราบว่ บ้านหลังหนึ่งราคาสิบล้าน ร้อยล้าน ต่อไปจะเป็นพันล้าน นี่มันมาแย่งกับความจุลลากขึ้น กำลังลากลงเวลานี้ มันจะไม่รู้จักประมาณนะ เมืองไทยเรา

มันเห่อ มันเป็นบ้าอะไร ชื่ออันนั้นอวดกัน ชื่ออันนี้อวดกัน อวดกันอยู่ในท่ามกลางทะเลหลวง ซึ่งกำลังล่มจมของคนทั้งประเทศ เอามาอวดหาอะไร เกิดประโยชน์อะไร เราจะขึ้นไปอยู่ฟากฟ้าแดนดินที่ไหน เมื่อคนทั้งประเทศจมแล้ว เราจะอวดดีแต่เราว่า เราซื้อบ้านหลังนี้มาอวดเขาสิบล้าน ยี่สิบล้าน ร้อยล้าน พันล้าน เพียงเท่านั้นมันเกิดประโยชน์อะไร

คนทั้งชาติขาดสะบั้นลงไปเพราะความฟุ้งเพื่อ ความไม่รู้จักประมาณ เราเป็นเพศฆาตสังหารกันเสียหมด อะไรเป็นของดี ให้พากันพิจารณาบ้างนะ อย่าเป็นบ้าตื่นกันนักหนานะ อวดดิบ อวดดี อวดมั่ง อวดมี ทั้งอยู่ในท่ามกลางแห่งชาติไทย ซึ่งคอยจะจมจะฟืนอยู่ด้วยกันนั่นแหละ ถ้าพาจม จมได้ชาติไทยของเรา พาฟืนฟู ฟืนฟูขึ้นได้ ควรให้รู้จักประมาณบ้างนะ คนไทยเรานะ

ปลุกไปอะไรนักหนา คนๆ หนึ่ง มันตัวใหญ่ขนาดไหน ก็ตัวเท่าคน ปลุกบ้านปลุกเรือน ก็ชั้น ก็ห้อง ก็หับ ราคาเท่านั้นล้าน เท่านั้น

๕๒

ล้าน ๑๐ ล้าน ๒๐ ล้าน ๕๐ ล้าน ตลอดถึงร้อยล้าน มันปลุกมาหาอะไร พิจารณาซิ ดูเหตุดูผลก็ไม่เห็นมีอะไรจะดีบจะดี พอเป็นคติตัวอย่างได้ ยิ่งกว่าจะพาให้ชาติไทย ทั้งศาสนาไทย คือ ความรู้จักประมาณ ให้ล่มจมไปตามๆ กัน มันเป็นประโยชน์อะไร

ควรจะพิจารณากันบ้างนะ ท่านทั้งหลายเป็นลูกชาวพุทธทุกคน หลวงตาที่เทศน์อยู่นี้ก็เป็นลูกชาวพุทธ การปฏิบัติตัวมาก็ไม่ให้เลย ขอบเขต ไม่ได้ตำหนิ พูดจริงๆ ไม่คุย การปฏิบัติตัวเรื่องความ ประหยัดมัธยัสถ์ ความมกน้อย ทุกอย่างไม่ให้เหลือเฟือๆ มันก็เพิ่งเริ่ม ปรากฏขึ้นที่ช่วยชาติบ้านเมืองนี้ละ ในวัดป่าบ้านตาดรู้สึกว่ารู้อหฺรพฺพฟูฟฟู ฟองไม่ทัน ตบไม่ทัน ดีไม่ทัน มีรู้อหฺรพฺพฟูฟฟูอย่างที่เราเห็นนี่เท่านั้นเอง

สำหรับเราที่พาเพื่อนฝูงดำเนินมา ดำเนินตามครูบาอาจารย์ มาที่นี่ ไม่ได้ฉลาดเคลื่อนเลย ทุกสิ่งทุกอย่างพร้อมไปโดยลำดับลำดับ ตลอดธรรมภายในใจ เมื่อปฏิบัติไม่สมควรที่จะเป็นไปได้สมบูรณ์ เป็นไปได้ยังไง เหตุไม่พาสสมบูรณ์ นี่ปฏิบัติเต็มกำลังความสามารถ เหตุก็เรียกว่า ถึงขั้นจะสลบไสลมาไม่รู้กี่ครั้งก็หน ผลที่เกิดขึ้นจากเหตุนี้ ดังที่มาเทศน์ให้ท่านทั้งหลายฟังเวลานี้ เป็นยังไง

นี่ก็คือ ความรู้จักประมาณของธรรมพระพุทฺธเจ้าที่ไม่สอนโลก ให้ล่มจม ก็เลสนี้มันกำลังจะสอนให้ล่มจมนะ บ้านหลังหนึ่ง ๒๐ ล้าน ๓๐ ล้าน ขึ้นร้อยล้าน มันมาอวดกันหาอะไร มันวิเศษวิโสหรือ มันพา คนจมมาสักเท่าไรแล้ว เมืองไทยเรากำลังจะจมมาในราว ๔ ปี ๕ ปี ยังไม่เข็ดบ้างเธอ เจ็บแล้วต้องเข็ดซิ ถ้าเป็นมนุษย์ ไม่เป็นหมาหะ เราอยากพูดว่าอย่างนี้หะ ถ้าอยากเป็นหมา เอ้า พวกกันจมกันทั้ง ประเทศ อย่ารู้สึกตัวนะ

คำเตือนที่เตือนมาได้สามสี่ปีนี้ เตือนคนทั้งประเทศไทย ซึ่งจะ จมด้วยกันทั้งประเทศ แล้วมันเห่อหาอะไรอีกล่ะ บ้านหลังหนึ่งเท่านั้น หลังหนึ่งเท่านั้น เอามาซื้ออวดกันๆ คำอวดๆ นั่นคือ ไฟเผาประเทศชาติ

ของเราให้ลุ่มจมน์เอง ให้พากันจำนะ เราเป็นลูกชาวพุทธให้รู้จัก
ประมาณนะ

อย่าพากันเป็นบ้าเอานักหนา พระพุทธเจ้าไม่ใช่ศาสดาผีบ้านี่นะ
มาสอนลูกศิษย์ลูกหากลายเป็นบ้ากันหมด เป็นยังไงกัน พากันคิดนะ
อันนี้ พิลึกมากนะ สะเทือนใจเห็นหนังสือพิมพ์เขาออกมา เราไม่ได้
หาเรื่อง อ่านตามหนังสือพิมพ์ ลูกศิษย์ลูกหาเขามาอ่านให้ฟังแล้ว
มันสะดุดใจอย่างแรง เพราะฉะนั้นมันจึงพูด คำว่าสะดุดใจอย่างแรง
สะดุดของคนทั้งประเทศจะจมไปด้วยกัน เพราะความไม่รู้จักประมาณนี้
เอาไฟเผาโลก ไฟเผาเมืองไทยเราให้จมได้ไม่สงสัย

เพราะฉะนั้นขอให้พากันรู้เนื้อรู้ตัว อย่าตื่น อย่าเป็นบ้ากัน
นักหนา เราเป็นลูกชาวไทย แล้วก็ป็นลูกชาวพุทธด้วย ควรจะรู้จัก
ประมาณ แล้วฟังเสียงอรรถเสียงธรรม อย่าฟังเสียงกิเลสตัณหา
จะพาล่มจมนะ เมื่อ ๓-๔-๕ ปีมานี้เป็นยังไง ความเข็ดนี้ยังไม่หาย
เอายามาใส่แผล แผลยังไม่หาย เอามีดหรือเอาไฟมาตำ (จี้) เข้าไป
อีกแล้ว มันเป็นอย่างนี้

นี่กำลังจะเอาไฟเผาเข้าไปอีกแล้ว มันน่าดูไหมละ ถ้าว่าแผล
ยังไม่หาย เอามีดทิ่มเข้าไปอีกแล้ว มันเป็นอย่างนี้ มันก็จมเท่านั้นซี ไม่มี
คำว่าเข็ดว่าหลาบ มีแต่อวดดิบอวดดี มันไม่ดีนะอย่างนี้ เลว อย่าเอา

มาอวด นี่สิ่งที่เลวเป็นมหากภัย
ต่อชาติบ้านเมือง ต่อเรา ต่อคน
ทั้งชาติเอง ไม่ใช่ของดี
นี่คือ ความเลว ไม่รู้จัก
ประมาณ ให้พากันจำ
เอานะ เออละ วันนี้
พูดเพียงเท่านี้เสียก่อน

ทองคำ ๑๐ ตัน เพื่อศักดิ์ศรีดิงามแห่งชาติไทย

เราไม่เอาอะไรมากนักละ เอาตรงนี้ ตรงที่ทองคำเรา พยายามเอาเข้าสู่คลังหลวงให้ได้ตามจำนวนที่กำหนดไว้นี้ เราจะเป็นที่พอใจตลอดไปเลย พี่น้องทั้งหลายก็就会有ความอบอุ่นเย็นใจ แน่หนามันคงจากสมบัติที่เข้าหุนชาติไทยของเรา ชื่อเสียงของเรา ศักดิ์ศรีดิงามทุกอย่าง ก็จะขึ้นพร้อม ๆ กันเลยกับสมบัติที่เราได้เข้าสู่คลังหลวงตามความมุ่งหมายของเราแล้วนะ จะเป็นอย่างนั้น ไม่เป็นอย่างอื่นนี้พิจารณาเรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นเราถึงได้บึกได้บันต่อจุดนี้เพื่อชาติไทยเรา

ศักดิ์ศรีดิงามเป็นของสำคัญมากนะ ใครจะอยากได้รับความดูถูกเหยียดหยาม ตั้งแต่หมาไปดุมัน มันก็ยังไม่พอใจ เด็กไปดุมันมันร้องไห้แงๆ แล้วคนทั้งประเทศของชาติไทยเราสมบูรณ์แบบ จะมาชี้หน้าด่าทอ อย่างหาเหตุผลผลนี้ไม่ได้

เพราะฉะนั้นเราจึงหาสมบัติที่ต้อนรับกันให้พอเหมาะพอดีของเราที่นี้ใครจะว่าอะไรว่ามา เมื่อเราเพียงพอแล้ว กำลังวังชาทุกอย่างก็อบอุ่นแน่นอนหนามันคงเต็มเมืองไทยเราแล้ว เพราะการชวนชวายของพวกเราแล้ว ใครจะว่าอะไรว่ามา เราไม่ได้สนใจแหละ

เวลานี้เราสนใจมาก เพื่อต้านทานสิ่งเหล่านี้ เพื่อยกศักดิ์ศรีดิงามแห่งชาติไทยของเราขึ้น จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้พร้อมหน้าพร้อมตากันอุทิศสำหรับพยายาม

ข้าพชาติ ข้าพจิตใจ

เราไม่มีอำนาจวาสนากว้างขวางอะไรแหละ แต่เราเชื่อในหัวใจของเราด้วยความเมตตาและความบริสุทธิ์ต่อโลก เราจึงนำตัวของเรามากกว่าพี่น้องทั้งหลายเรื่อยมาจนกระทั่งบัดนี้

เวลานี้ก็ค่อยกระเดื่องขึ้นมากมาย สมบัติเงินทองข้าวของที่แต่ก่อน จนจะไม่มีสมบัติติดเนื้อติดตัวในประเทศของเรา เฉพาะอย่างยิ่งคลังหลวงของเรา (ฝ่ายออกบัตร ธนาคารแห่งประเทศไทย) จะไม่มีเหลือจะจมกันทั้งประเทศ ถ้าคลังหลวงหมดไปแล้ว คนทั้งประเทศไม่มีความหมาย จมไปหมดเลย แต่นี้ก็ฟื้นขึ้นมา คลังหลวง ก็ได้ใช้หนี้ใช้สินของเขา ที่เขาจะก่ออย่างແหลกทั้งประเทศ ก็ได้ผ่านพ้นมาเรียบร้อยแล้ว

เงินคงคลังนั้นก็ตั้งหลายหมื่นล้านเวลานี้ละ เงินทางอื่นๆ ก็มีทองคำเราก็หนุนเข้ามาๆ ดอลลาร์ของเรามีเพียงเท่านี้ ก็เป็นกำลังอันใหญ่หลวงของคนทั้งชาติ ที่หัวใจจดจ่ออยู่ที่คลังหลวง เงินเหล่านี้ก็ไปอยู่ในคลังหลวง ก็รู้สึกฟื้นขึ้นมา จากนั้นก็ฟื้นจิตใจของประชาชนทั่วประเทศ

ที่เราแนะนำสั่งสอนเรื่อยมา ตั้งแต่ออกประกาศสอนธรรมนำพี่น้องทั้งหลายช่วยชาติบ้านเมืองของตน ไปที่ไหนชอกแซกซิกแซ็กเทศน์ไปหมด เวลานี้ก็เป็นเวลา ๖ ปีที่เทศน์ไม่หยุดไม่หย่อนเลย เป็นเวลาร่วม ๖ ปีนี้แล้ว เทศน์หมดเลยทั่วประเทศไทยเรา นอกจากนั้นยังออกอินเตอร์เน็ต ทางเมืองนอก เขาได้ฟังพร้อมกันในเวลานี้ สหรัฐอเมริกา เป็นต้น เขาฟังอยู่ในขณะเดียวกันนี้ เราพูดอยู่นี้

การเทศนาว่า การสอนศีลสอนธรรมให้มนุษย์ ซึ่งเป็นชาวพุทธด้วยกัน ให้พอรู้เรื่องราวบ้าง สมบัติอันนี้ล้ำค่านะ สมบัติ คือ ธรรมเข้าสู่ภายในใจ จะทำทุกสิ่งทุกอย่างให้คงเส้นคงวาหนาแน่นมั่นคงขึ้น

๕๖

เป็นลำดับได้ เพราะจิตใจได้รับอรรถธรรมเข้าสนับสนุน ให้เป็นจิตใจที่มีเหตุมีผล มีการรักษาตัว การปฏิบัติหน้าที่การงานด้วยศีลด้วยธรรม มีเหตุมีผลประจำใจ ไม่เสียไปอย่างง่ายดาย นี่ละศีลธรรมที่เข้าสู่ใจ จึงเป็นประโยชน์อันใหญ่หลวง

เราจะครองบ้านครองเมืองอยู่ได้ต้องอาศัยศีลธรรม เพียงสมบัติช่วยไม่ได้นะ สมบัติกองเท่าภูเขา คนไม่มีศีลธรรมเสียอย่างเดียว ก็เท่ากับเอาไฟไปจ่อในภูเขาภูกันนั้น ไหม้พริบเดียว ยังเหลือแต่ถ้ำแต่ถ่าน

ความชั่วนั้นละมันไปสังหารสมบัติ กองขนาดไหนไม่มีความหมาย เพราะไม่มีธรรม ถ้ามีธรรม สมบัติเงินทองมากน้อยนั้นเอามาทำ

ประโยชน์ได้ทั่วประเทศเขตแดน มันสำคัญอยู่ที่หัวใจของผู้เป็นเจ้าของ เพราะเหตุนี้จึงได้แนะนำสั่งสอนทางด้านอรรถธรรมไปโดยลำดับลำดับ ไม่เคยปล่อยวางทั้งสอง

สมบัติภายนอก ได้แก่ วัตถุสิ่งของ นำเข้าสู่คลังหลวง แล้วนำบุญเข้ามาสู่ใจของเรา สมบัติอันที่สอง ก็คือ ธรรมล้วนๆ ธรรมสมบัติเข้าสู่ใจของเรา ได้ยินได้ฟัง อรรถธรรมแล้วนำไปปฏิบัติแก้ไขตัดแปลงตนเอง จะค่อยดีวันดีคืนขึ้นไป สุดท้ายก็ดีหมดทั้งตัว ทีนี้อะไรก็แน่นหนามั่นคงไปตามๆ กันหมด เพราะเหตุผลเป็นรั้วกัน เป็นกำแพงอันใหญ่หลวงรักษาไว้ไม่ให้รั้วไหลแตกซึมไปในทางที่ไม่ดี ก็ดีขึ้นเรื่อยๆ

เขาคว่าหลวงตากวนบ้านกวนเมือง

เราเห็นดเหนื่อยเมื่อยล้ามากแล้วเวลานี้ เราทนเอา เพราะเราไม่ได้เอาอะไรจากพี่น้องทั้งหลายนะ ที่หามาทั้งหมด ว่างั้นเลย ไม่มีชิ้นส่วนที่เราจะเอามาเป็นของเรา เราไม่มี แต่ความตะเกียกตะกายติดดินนี้ คือ เราเป็นอันดับหนึ่ง

ถึงขนาดที่ว่าไปที่ไหน คนเขาอาจจะพูดถูกเหยียดหยามเราก็ได้ ทั้ง ๆ ที่เราหาความเป็นมหายมกคลมาแก่พี่น้องชาวไทยเรา แต่เขากลับว่า เราเป็นคนกวนบ้านกวนเมือง ไปหาห้า หาสิบ หาเงินหาทอง ทุกอย่างกับชาวบ้านชาวเมือง เขาก็จนจะตายอยู่แล้ว หลวงตากองคี่นึ่งไปหาเคาะบ้านเคาะเรือน ขอห้าบาทสิบบาทอยู่ตลอดเวลา หลวงตากองคี่นึ่ง เรียกว่า กวนบ้านกวนเมืองมาก เขาอาจพูดอย่างนี้ก็ได้ ไม่มีจำนวนน้อยนะ จะมีจำนวนมาก แต่ทั้งนั้นเป็นเรื่องของปากเขา

ความจริงเป็นเรื่องของเราที่ต่อประเทศชาติบ้านเมือง ถ้าเราจะยกสักหน่อยก็ยังคงพอได้ เราก็แน่ใจว่าไม่ผิด ถ้าไม่มีศาสนาเข้าช่วยแล้ว ชาติบ้านเมืองของเรานี้อาจจมไปแล้วโดยไม่สงสัย

เราแน่ใจว่าทุกคนไม่ผิด

นี่ก็เพราะศาสนา เพราะชาติ ทั้งสองด้านเข้าช่วยกัน ทางด้านนั้น ทางชาติตั้งนายกฯ ใหม่ขึ้นมา(พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร) อุ่มชาติบ้านเมืองอย่างโจ่งแจ้งชัดเจนนายกฯ คนนี้ ท่านทั้งหลายให้ดูหน้าไว้ ชัดๆ นะ อย่าดูผิวๆ เฝินๆ บ้านเมืองไม่ใช่บ้านเมืองหมาขี้เรื้อน พอจะเห็นนายกฯ ซึ่งเป็นคนดีเป็นหมาขี้เรื้อนไป เราหาคนดีจากเราไม่ได้ เรายังอยากหาคนอื่นเป็นคนดี เมื่อเราไม่สามารถเป็นผู้ใหญ่ เป็นนายกฯ ได้ เราให้หาคนดีมาเป็นนายกฯ

เวลานี้บ้านเมืองเราเป็นยังไง มีความเจริญรุ่งเรือง ไปที่ไหน มีอนุโมทนาสาธุการ ชาติใหญ่ๆ โตๆ ที่เขาเยอหยิ่งมาตั้งแต่ก่อน เดียวนี้กลายเป็นมิตรเป็นสหายของชาติไทยเราแล้ว เพราะชาติไทยเรา นายกฯ เราเป็นคนดี แม้แต่สัตว์ดี เจ้าของก็รัก เด็กดี ผู้ใหญ่ก็รัก สัตว์ดี คนเราก็รัก อันนี้เป็นคนดี ทำไมคนทั้งประเทศซึ่งต้องอาศัยผู้ใหญ่อยู่แล้วจะไม่รักผู้ใหญ่ มีอย่างเหอ

จึงขอฝากคำเหล่านี้ไว้สำหรับพี่น้องทั้งหลาย เวลาหลวงตาบัวตายไปแล้ว พุคให้สนใจ เมื่อหลวงตาบัวตายไปแล้ว ถ้าสมมุติว่านายกฯ คนดีเรานี้ได้เป็นนายกฯ อีก คนหนึ่งให้ไปหย่อน ๕ บัตรนะ ๑ บัตรไม่พอไม่สนใจ หรือเอาร้อยบัตร เราพอใจด้วยนะ เราแน่ใจว่า เราทุกคนไม่ผิด เพราะด้วยธรรม เราไม่ได้ดูด้วยสุขเอาเผากิน โลกโซโลกนะ เห็นแก่หน้าแก่ตา ลูบหน้าปะจมูก เราไม่มี ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก ดีบอกว่าดี

นี่ก็ตีถ้วนหน้ากันแล้ว เมืองนอกเมืองนา ตาเขาอยู่เมืองนอก ตาเมืองไทยเราอยู่กับคนไทย อยู่กับนายกฯ ของไทยเรา ทำไมจะไม่เห็นนายกฯ ว่าเป็นคนดีหรือไม่ดีประการใดบ้าง แล้วทำไมถึงปล่อย

ให้คนอื่นเขามาชมเชยนายกฯ ของเราว่าเป็นคนดี ๆ เราเป็นยังไง หรือ เป็นกบเผือกอ้วนอยู่หรือ หรือเป็นมดใต้ตอมผลไม้ พอสุขเขาเอา ไปกินเจียบหมด เราเลยเชื่อซ่า อย่างนั้นหรือ พิจารณาซิ แล้วก็ ช่วยบ้านช่วยเมืองขึ้นมาเวลานี้ เห็นอย่างเด่นชัด สิ่งที่เราไม่เคยรู้เคยเห็น ก็ได้เห็น

เมืองไทยเราจะเป็นเมืองสมบัติแห่งยางนะ

เอ้า ยกตัวอย่างให้เห็นชัดๆ พี่น้องทั้งหลายปฏิเสธ ถ้าว่าไม่ดี เอาหลวงตาบัวไปเข้าคุก อย่าให้มีวันออก หลวงตาบัวนี้พูดผิด ยกตัวอย่างเช่น เอาในเมืองไทยใกล้ๆ นี้แหละ ตั้งแต่ปู่ ยา ตา ยาย เรา ยางพาราพาแระอะไรก็ไมรู้แหละ โคตรพ่อโคตรแม่เราไม่เคยมียาง แต่เราอยากพูดตามเหตุผลเราก็พูด แต่ก่อน(ราคารับซื้อกิโลกรัมละ) ๑๗ - ๑๘ บาท ดิ้นล้มดินตายแทบเป็นแทบตาย กินดับกินปอดกัน ไม่หยุดไม่ถอย

นี่เวลานี้นายกฯ เราขึ้นมาที่นี่ พัดขึ้นไปเห็นไหม เวลาขึ้นถึง (กิโลกรัมละ) ๕๔ บาท โนนพังชิ เคยมีไหม นี่พูดเล่นหรือพูดจริง พูดหลอกหรือพูดความจริงให้ท่านทั้งหลายฟัง ตั้งแต่ ๑๗ - ๑๘ บาท มันกำลังจะตายจะจมอยู่แล้ว พอนายกฯ เข้ามาก็ยืนขึ้น อย่างน้อย ๓๐ บาท ว่างั้น แล้วเวลานี้เป็นยังไง ถึง ๕๔ บาทแล้ว ดีหรือไม่ดี หรือ หลวงตาบัวหาเรื่อง ท่านทั้งหลายหาแต่ของจริง ระวังนะจะจมด้วย ของจริงนะ ถ้าไม่ยอมรับคำพูดที่ออกมาอย่างสุดหัวใจด้วยความจริง อย่างนี้แล้ว มันจะจมนะ นี่เราเอาตัวอย่างชัดๆ อย่างนี้

เมืองไทยเราต่อไปจะเป็นเจ้าของสมบัติอันนี้แหละ ยาง เมือง อื่นๆ ไม่มี มีแต่สองสามประเทศนี้ นี่ก็นายกฯ เรา เห็นไหมแต่ก่อน ใครไปจับ ใครก็มีมือเหมือนกันไม่เห็นจับ มันหาแต่จับเอาดับเอาปอด คนมาสะแตกเท่านั้น เข้าใจหรือ จับเอาเงินเอาทองมาให้พี่น้อง ชาวไทยไม่เห็นจับ นี่นายกฯ เราจับเอามาตั้งแต่เริ่มต้น(ท่านรับประกัน ที่ ๓๐ บาท) นั่นเห็นไหม ขึ้นปุ๊บปั๊บรับประกัน ๓๐ บาท ขายไม่ออก ให้มาหาท่าน ท่านจะซื้อเอาหมด นั่น เดี่ยวนี้เป็นยังไง ๕๔ บาทพังชิ นะ

ท่านทั้งหลายดูเอา เมืองเหล่านี้พวกยางไม่มีมากนะ มีสอง สามเมือง ท่านก็จับมือพวกเดียวกัน ให้หนาแน่นขึ้นมา เป็นเจ้าของ

สมบัติอันนี้ ต้องตั้งราคาขึ้นเท่านั้นๆ ใครไม่ซื้ออย่ามาซื้อ ของเขาไม่มี เขาต้องซื้อใช้ใหม่ล่ะ เราเป็นเจ้าของ เรามีสมบัติเป็นเจ้าของ เราเป็นใหญ่เจ้าของ ไม่พอขาย เราไม่ขาย สุดท้ายเขาก็ต้องซื้อ เดียวนี้ฟาดขึ้นไป ๕๔ บาทกิโลเดียว เห็นใหม่ล่ะ

นี่ไปหาที่ไหน เอ้า ถ้าว่าหลวงตาบัวพูดโธ่พูดอวด หลวงตาบัวไม่เคยโอ้อวดมาแต่ไหนแต่ไร พูดตามหลักความจริงทั้งนั้น นี่ล่ะเราจะหาที่ไหน **ต่อไปเมืองไทยเราจะเป็นเมืองเจ้าของสมบัติยาง เพราะที่อื่นไม่มี** แล้วก็จับมือ ก็นายภย เป็นผู้จับมาให้ด้วย มาจับมือกันทั้ง ๒ - ๓ ประเทศที่มียางด้วยกัน เอ้า พูดเป็นเสียงเดียวกันเลย เป็นเจ้าของสมบัติด้วยกัน ไม่เอารัดเอาเปรียบกัน ซื้อขายเท่าไรราคาเท่ากันๆ จับมือปั๊บเข็นปิ้งเอาเลย เห็นใหม่ล่ะ นี่เราเป็นเจ้าของสมบัติทั้ง ๓ - ๔ ชาติดด้วยกัน ไม่มีที่ไหนที่อื่นล่ะ เรื่องยางนะ มีอยู่เท่านี้ ทางนี้เป็นเจ้าของเต็มเหนี่ยว

เพราะฉะนั้นจึงตั้งราคาไว้พอเหมาะพอดี ไม่ให้เหลือวิสัย ไม่เอารัดเอาเปรียบผู้ใด ตั้งไว้พอเหมาะพอดีกับสินค้าทั้งหลายที่เขาตั้งกันอย่างไรบ้าง ท่านก็ตั้งแบบนั้นเหมือนกัน ก็พอเหมาะพอดี

เวลานี้เงินไหลมาเข้ามาสู่สวนยางพี่น้องชาวไทยเราหน่อยเมื่อไหร่ภาคใต้เป็นที่ ๑ ภาคใต้ได้รับสมบัติเงินทองข้าวของจากยางนี้เด่นกว่าใครทั้งหมดเลย จากใคร ถ้าไม่ใช่จากนายภย ทักษิณ นายภย ไหนก็ตามเราไม่เห็น เราก็บอกไม่เห็น เราไม่รู้ เราก็บอกเราไม่รู้ นายภย นี้เราเห็นทั้งตัวนายภย ด้วย แต่ไม่เห็นไปเอาอย่างยื่นใส่มือเขาเท่านั้น เราเห็นนายภย เราด้วย แล้วเรื่องราวทั้งหลายนี้ก็กระจายมาด้วยเป็นคำสัตย์คำจริงด้วย โโกหกไม่ลง เราจึงเอาเรื่องความจริงนี้มาพูด

นี่ต่อไปเมืองไทยเราก็สวนยางนี้เป็นแก่นล่ะ เพราะเมืองไทยนี้ต่อไปนี้จะปลูกยาง เนื่องจากต้นไม้อะไรที่ปลูกนี้มันเป็นไม้ล้มลุก เช่น อ้อย อย่างนี้ ไม้ก็ปีมันหมดสภาพ แล้วมันก็จะต้องเอายางมาปลูก

๖๒

เอายางมาปลูก แล้วยางนี้ก็เป็นสมบัติใหญ่ขึ้นมาแทน นี่ละต่อไป เมืองไทยเราจะเป็นเมืองสวนยางนะ

นี่เราก็รักษาระดับอันดีนี้เอาไว้ ด้วยความสามัคคีซึ่งกันและกัน แล้วเมืองไทยเราจะเป็นเมืองสมบัติเมืองหนึ่ง นี่เราพูด หลวงตาไม่เคยเป็นพ่อค้าพ่อขายอะไรเลย ก็พูดไปอย่างนั้นละ หรือว่าจะไม้ก็ไม้ ไม้ไปอย่างนั้นละ เราก็ดีจะว่ายังงี้ ความจริงมียังงี้ เราก็ว่าอย่างนั้น เมืองไทยเราจะเป็นเมืองสมบัติแห่งยางนะ ต่อไปนี้จะปลูกกันหมดละ แถวนี เพราะเหตุไร เพราะไม้ล้มลุกตายไปหมดแล้ว จะเอาอะไรมาปลูก ก็ต้องเอายางมาปลูก ยางก็ผลิตสมบัติเงินทองข้าวของขึ้นมาให้ทั่วประเทศไทย

นี่ใครเป็นคนริเริ่มขึ้นมาให้เมืองไทยได้้าปากได้เวลานี้ เฉพาะอย่างยิ่งภาคใต้เป็นที่ ๑ มีสวนยางมากทีเดียว แล้วเวลานี้ใครจะไป ยิ้มแย้มแจ่มใสได้มากกว่าภาคใต้ ในท่ามกลางแห่งความจนของคนทั้งประเทศ ภาคใต้ได้ยงนี้เวลานี้ ๕๔ บาท ต่อกิโล ซึ่งมียางมากมาย จึงเด่นกว่าเพื่อนในภาคใต้เรา ถ้าได้รับความยิ้มแย้มแจ่มใส ภาคใต้เราเป็นภาคที่ ๑ ที่ได้รับเป็นอันดับ ๑ ต่อจากนั้นก็พวกลูกเต้าหลานเหลนของภาคใต้เกี่ยวกับยาง ก็จะค่อยได้ไปตามๆ กันนั้นแหละ เข้าใจหรือ

นี่เห็นชัดๆ อย่างนี้ว่าไง อย่างอื่นอย่างใดก็ค่อยดีขึ้นๆ เป็นลำดับลำดับ ที่นายขฯ นี้ก่อความฉิบหายวายปวงแก่ชาติไทยของเรา เรายังไม่เคยเห็น ตั้งแต่ตั้งเป็นนายขฯ มา นี้ นายขฯ อื่นๆ เราไม่เห็น แต่เราก็ทราบ มันกินดับกินปอดประชาชนสักเท่าไร เราทราบมาโดยลำดับ ทุกยุคของรัฐบาลที่มาตั้ง เรื่องราว ลูกศิษย์ของเรามีอยู่ในกระทรวงๆ เรื่องราวดีชั่วอะไร เขาก็จะมาเล่าให้ฟังๆ

ส่วนมากเขาจะเล่าตั้งแต่เรื่องความชั่ว เขาเป็นคนดี เขาตำหนิคนชั่ว แล้วก็มาเล่าให้ในฐานะว่าครูอาจารย์เป็นที่ไว้ใจได้ เราก็เก็บเข้า ลิ่นซักๆ มันจึงทราบได้ทุกแห่งทุกหน กระทรวงไหนที่ลูกศิษย์ของเรา

ไม่มี ไม่มีเลย มีทุกกระทรวง เล่าเรื่องไต่ขึ้นมาเนี่ยเล่าละเอียดล่อ
ไม่มีใครเกินพวกนี้แหละ วงราชการซึ่งเป็นคนดีคุณชั่วในวงราชการ
เดียวกัน มันดูได้อย่างถนัดชัดเจนนะ มาเล่าให้เราฟังเข้าลึนซึกๆ
เรื่อยมา

นี่ละ ถ้าว่าเห็นว่าไต่ย็น ก็ไต่ย็นมาเรื่อยๆ อย่างนี้ แต่ที่มาเด่น
สุดท้าย ก็คือ นี่ละ ดังที่เห็นนี่ละ ทั้งจะจมทั้งจะขึ้นในระยะนี้ ในระยะ
๔-๕ ปีมานี้ แล้วนี่เราก็ได้เห็นชาติไทยของเรา ดวงชะตาของชาติไทย
เรายังดี ยังมีคนดีมาครองชาติบ้านเมือง มาจุดมาลากชาติบ้านเมือง
ของเราได้ ได้นายกฯ ขึ้นมานี้ก็ฟื้นขึ้นโดยลำดับ ศาสนาเราก็มีอยู่แล้ว
ก็นำศาสนามาช่วยกันสนับสนุน และบ้านเมืองของเราเวลานี้ฟื้นฟูขึ้น
มากขนาดไหน พี่น้องทั้งหลายให้พากันอนุโมทนาสาธุการเอานะ

โยม : สาธุ (ลูกศิษย์พร้อมใจกันเปล่งเสียงสาธุ)

หลวงตา : เราหาคนดี เราได้แล้ว อย่าปล่อยมือนะ หาคนดี
ถ้าหาพวกมากัดต่บกัดปอดไม่หามันก็ได้ มันมาแอบเลียแข้งเลียขา
เหมือนหมา เข้าใจไหม ทางนี้ก็ เอ้า ให้มันแล้วหมดแล้วดับไม่มีเหลือ
เข้าใจไหม มันมาเลียแข้งเลียขา เลียนั้นเลียนี้ เอ้า ฟาดแล้วดับครึ่ง
ดับแล้ว

นี่ไม่เสียใคร นายกฯ คนนี้ไม่เสียใคร ดีไม่ดีเอาของตัวออก
คิดดูซิว่า ยางถ้าขายไม่ได้ผมจะประกัน รับประกันเลย กิโลละ ๓๐ บาท
ผมจะรับซื้อทั้งหมด เห็นไหมล่ะ นั่น ใครมากล้าพูดอย่างนี้ได้ แล้ว
นายกฯ คนนี้กล้าแล้วพูดแล้ว นี่ไต่ย็นแล้ว เป็นความหลอกเหรอ
พิจารณาซิ นี่ประกันชาติไทยของเรา คนไม่มีแกใจจริง ๆ สละตัวจริง ๆ
เพื่อชาติจะพูดคำนี้ออกไม่ได้เลย ถึงสละตัวเลย เอ้า ผมจะรับซื้อ
ทั้งหมด นั่น เราอยากไต่ย็น มันไม่ไต่ย็น มันฟังมาไต่ย็น ก็บอกฟัง
มาไต่ย็น เข้าใจไหมล่ะพวกนี้

๖๔

นี่ละให้ต่างคนต่างอุตสำหรับพยายามนะ คนดีให้รู้ว่าเป็นคนดี เจ็บๆ ปวดแล้วให้เข็ดนะ อย่าฝืนอีกนะ พอเจ็บปวดแล้ว เอาไม้มาทิ่ม เข้าไปอีก เอาไฟเผาเข้าไปอีก ตายเลย เข้าใจไหม นี่เรียกว่า มัน ไม่เข็ดไม่หลาบ เจ็บแล้วไม่เข็ดไม่หลาบ ปวดแล้วไม่เข็ดไม่หลาบ ตายเลยพวกนี้แหละ เอาล่ะพอ

